

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou v právní věci

žalobkyně: **P. L.**, narozené dne X,
bytem X,
zastoupené JUDr. Petrem Novotným, advokátem,
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2025, čj. RN-X X X-342R-PPA,

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyni byl ode dne 24. 12. 2024 odňat invalidní důchod původně přiznaný v I. stupni invalidity, neboť dle posudku o invaliditě při kontrolní lékařské prohlídce lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (IPZS) v námitkovém řízení poklesla její pracovní schopnost

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %, k dosažení nároku na invalidní důchod v I. stupni je však potřeba zjištění poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu minimálně o 35 %.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že byla uvedeným hodnocením svého zdravotního stavu zkrácena na svých právech, správní orgány porušily § 3 správního řádu, neboť nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a neopatřily si dostatečné podklady podle § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem, že není invalidní, že nebyly splněny podmínky pro odnětí invalidního důchodu, ani že její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %; naopak tvrdila, že pokles její pracovní schopnosti činí nejméně 35 %, resp. 40 %.
3. Žalobkyně dále nesouhlasila se zařazením jejího zdravotního postižení, označeného za rozhodující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti, podle kapitoly XII, položky 6b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobkyně předložila posudek MUDr. M. ze dne 9. 2. 2021, kterým byl konstatován pokles její pracovní schopnosti o 40 % a vznik invalidity stanoven ke dni 24. 2. 2020. Tento stav dle žalobkyně nadále trvá. Žalobkyně předložila dále kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 11. 11. 2024 vystavené na diagnózu G560 (syndrom karpálního tunelu), z něhož vyplývá, že od měsíce listopad byla v pracovní neschopnosti, lékařský nález ze dne 18. 10. 2024 a jeho dodatek vystavené MUDr. A. N., poukaz na vyšetření – provedení neurologického vyšetření, vystavený ze strany X, s. r. o., a lékařský nález ze dne 20. 1. 2025 vystavený neuroložkou MUDr. Š. H. Tyto podklady předložila žalobkyně již v námitkovém řízení.
4. Dle žalobkyně správní orgán postupoval v rozporu s § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu.
5. Součástí žaloby byl též návrh žalobkyně, aby soud o jejím zdravotním stavu nechal zpracovat revizní posudek.
6. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě po stručném shrnutí průběhu správního řízení uvedla, že u žalobkyně nebylo zjištěno funkční postižení takové závažnosti, aby indikovalo invalidizaci. Žalovaná navrhla, aby byl proveden důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
8. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu posoudil jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

9. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že Česká správa sociálního zabezpečení odňala žalobkyni invalidní důchod, který jí byl přiznán pro invaliditu I. stupně, ode dne 24. 12. 2025 rozhodnutím ze dne 12. 12. 2024, čj. R-12.12.2024 – 427/x x x. Uvedené rozhodnutí bylo následně z moci úřední pro zjevnou nesprávnost opraveno rozhodnutím ze dne 5. 5. 2025, čj. R-5.5.2025 – 424/x x x, tak, že se invalidní důchod žalobkyni odnímá od 24. 12.

2024 (dále pro rozhodnutí ze dne 12. 12. 2024 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 5. 5. 2025 též jen „prvostupňové rozhodnutí“).

10. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 6. 11. 2024, čj. LPS/2024/21414-P2_CSSZ, v rámci stanovené kontrolní lékařské prohlídky (KLP), podle kterého žalobkyně nebyla invalidní. Její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %. Onemocnění, které posudkový lékař shledal jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně, tj. stav po vícečetných popáleninách ze dne 1. 2. 2020, odpovídalo zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XII, oddílu A, položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Zánik invalidity byl stanoven ke dni vydání posudku posudkového lékaře IPZS v I. stupni, tj. ke dni 6. 11. 2024.
11. Námitky žalobkyně ze dne 15. 1. 2025 proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 15. 5. 2025, čj. RN-X X X-342R-PPA, podle § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a § 90 odst. 5 věty první správního řádu, a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 3. 3. 2025, čj. LPS/2025/126-NR-PLZ_CSSZ, lékaře IPZS v námitkovém řízení, podle kterého pracovní schopnost žalobkyně poklesla z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 % (na dolní hranici procentního rozmezí), přičemž nebyly shledány důvody pro další navýšení míry poklesu pracovní schopnosti.
12. Za rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lékař IPZS v námitkovém řízení určil stav po popálenině obou stehen a podbřišku v důsledku hoření sukně, utržené dne 1. 2. 2020, popáleniny III. stupně na 8 % povrchu těla, II. stupně na 7 % povrchu těla, stav po operaci a následných opakovaných převazech s nekrektomiemi a přenosy kůže, aktuálně jizvy po popálenině na stehnech a předkolení po odebrání štěpů, s mírně omezenou hybností. Toto zdravotní postižení dle posudkového lékaře odpovídalo zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu C položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudkový lékař dále v posudku uvedl, že posudkový závěr lékaře v I. stupni ze dne 6. 11. 2024 lze potvrdit ve věci neuznání invalidity, nikoliv v použití správných posudkových kritérií. Hodnocení lékaře IPZS v I. stupni je akceptovatelné, ale pro popáleniny je vyhrazená samostatná položka. Datum zániku invalidity stanoven shodně ke dni 6. 11. 2024.
13. Posudkový lékař v námitkovém řízení dále ve svém posudku uvedl, že charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nemá poruchy citlivosti a síly horních končetin od podzimu 2024, bez neurologické poruchy, od listopadu 2024 aktuálně v režimu pracovní neschopnosti. Ostatní poruchy zdravotního stavu uvedené v diagnostickém souhrnu pracovní potenciál podstatně nelimitují a na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu se podílí jen v malé, funkčně nevýznamně míře. Dále z posudku vyplývá, že neurologická zpráva MUDr. Š. H. nepotvrdila diagnózu v žádance (syndrom karpálních tunelů), EMG bez průkazu úžinových syndromů. Nejspíše akrodysestésie v důsledku přetížení šlach (HKK). Obtíže žalobkyně uváděné u praktické lékařky odpovídají vedoucímu postižení. S ohledem na klinický obraz žalobkyně splňuje podmínky položky jen hraničně, jizvy jsou zhojené bez popisované retrakce, proto byla zvolena dolní procentní taxace poklesu pracovních schopností; plně odpovídá celkovému postižení pracovního potenciálu

žalobkyně, která byla 4 roky zaměstnaná v plném úvazku i při invaliditě I. stupně. Stav žalobkyně vyžaduje volbu vhodné profese a nevyžaduje invalidizaci.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném ústním jednání dne 20. 10. 2025 dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
15. Při jednání setrvali účastníci řízení na svých dosavadních stanoviscích a procesních návrzích a odkázali na obsah svých dosavadních podání.
16. Při posouzení dané věci soud vycházel z následujících ustanovení právních předpisů.
17. Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 29. 6. 2025, má pojištěnec *nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se*
 - a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo*
 - b) *invalidním následkem pracovního úrazu.*
18. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona [p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
19. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že [j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
20. Podle § 39 odst. 3 cit. ustanovení [p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
21. Podle § 54 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění [n]árok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem.
22. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění rozhodném pro věc žalobkyně, tj. ve znění účinném do 31. 3. 2025 (dále jen „zákon o organizaci sociálního zabezpečení“), [m]inisterstvo posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
23. Příloha 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) – dále jen „vyhláška“, pak třídí jednotlivá zdravotní postižení do příslušných kategorií podle jejich povahy a závažnosti a ke každé

položce stanoví procentní míru přisuzovatelného zhoršení pracovní schopnosti posuzované osoby.

24. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobkyně má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení. Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
25. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala závěry posudkového lékaře IPZS v námitkovém řízení, ze kterých vycházela žalovaná.
26. Protože stejně jako žalovaná, ani soud sám není oprávněn zkoumat zdravotní stav žalobkyně, neboť k tomu nemá odbornou způsobilost, v souladu s výše citovaným § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního pojištění soud požádal o posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále též „PK MPSV“ nebo „komise“). Posudek PK MPSV ze dne 24. 9. 2025, evidenční číslo: SZ/2025/989-PH-9 (dále jen „posudek PK“) byl soudu doručen dne 30. 9. 2025. Soud provedl posudek PK jako listinný důkaz při ústním jednání dne 20. 10. 2025.
27. Z posudku PK, ve složení předsedkyně komise MUDr. M. S. a další lékařky MUDr. M. B. s odborností v oblasti interního lékařství, a tajemnice N. H., soud zjistil, že žalobkyně byla na jednání komise přítomna. PK MPSV při posuzování zdravotního stavu žalobkyně vycházela ze spisové dokumentace IPZS LPS Praha, posudku z námitkového řízení IPZS žalované, spisové dokumentace soudní, zejména žalobkyní doložený nález MUDr. Š. H. ze dne 20. 1. 2025 a MUDr. A. N. ze dne 18. 10. 2024, zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky MUDr. A. N. a z vlastního odborného vyšetření na jednání komise.
28. V posudku PK je podrobně popsána zdravotní anamnéza žalobkyně včetně diagnóz [*stav po popáleninách (hoření sukne) 1. 2. 2020 na více částech těla (obě stehna a podbřišek), III. stupně na 8 % povrchu těla, II. stupně na 7 % povrchu těla, operována 6. 2. 2020 - provedena nekrektomie v celkové anestézii, podávány transfuze, poté opakovaně absolvovala plastické operace s přenosy kůže. Jizvy na stehnech po popáleninách v celé ploše stehen a v předkolení vlevo po odebrání štěpů, s mírně omezenou hybností. Po rozsáhlých popáleninách udává poruchy čítí a křečové stavy stehen vyzařujících do lýtek-provokuje zátěž (při práci u bagru potíže vyvolávalo např. když dupla na plyn), přetrvávání v jedné pozici, nemůže dlouho stát, vliv mají i meteorologické změny. Stav po hepatitidě typu C se spontánní eliminací viru (od roku 2006 negativní). Stav po appendektomii 1998. Stav po neuroboreliose s obrnou lícního nervu (2003). Experimentálně drogy – opiáty a heroin – v pubertě, poté plná abstinence. Missed abort ve 3 měsíci plodu s prokázaným Down syndromem (2016). 3 normálně probíhající porody. Exkuřačka od roku 2016. Akrodysestie při nadměrném přetížení šlach horních končetin, bez EMG patologie, úprava v klidovém režimu. Eradikace Helicobacter pylori], pracovní anamnéza (žalobkyně je absolventkou gymnázia, pracovala vždy na plný úvazek, naposled v dělnických profesích – u bagru. Nyní pracuje jen brigádně, chtěla by pracovat jako kosmetička - absolvuje potřebný kurz) a samotné posudkové zhodnocení.*

29. Z objektivního interního vyšetření při jednání komise dne 24. 9. 2025 vyplynulo, že žalobkyně je přiměřené výživy, orientovaná, bez dušnosti, hlava bpn, krční žíly, uzliny a št. žláza nezvětšeny, na kůži zad, břicha, dol. končetin v oblasti bérků četná tetování, na kůži stehen na vnitřní straně změny po operacích po popáleninách. Akce srdeční - prav. 78/ min., 2 ozvy, TK 110/70 plíce - čisté dýchání, břicho měkké, nebol., bez palp. citlivosti, hepar k oblouku, lien O, dolní končetiny bez otoků a zánětl. změn, pulsace ADP + Homans bili neg., orientačně neurologicky bez nálezu, páteř bez blokad, Tinel negativní.
30. Komise nejdříve shrnula, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí po proběhlém námitkovém řízení 38-letá žena se středoškolským vzděláním (gymnázium), která pracovala jako skladnice, zubní instrumentářka, od května 2024 jako strojník (pracovala společně s manželem), ale práci, kterou vykonávala v rozsahu 20 hodin týdně, nakonec ukončila ze zdravotních důvodů (od listopadu 2024 do března 2025 byla v pracovní neschopnosti pro úponové syndromy s bolestmi rukou a bolesti páteře, neurologický nález byl však frustní, EMG vyšetření nepotvrdilo syndrom karpálních tunelů, při ukončení neschopenky díky klidovému režimu byl již nález modický věku a habitu - hodnoceno jako krátkodobé onemocnění). V současnosti pracuje brigádně a brzy dokončí kurz, po kterém bude pracovat jako kosmetička. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vznikl po popáleninách (hoření sukně) 1. 2. 2020 na více částech těla (obě stehna a podbřišek) - III. stupně na 8 % povrchu těla, II. stupně na 7 % povrchu těla, operována 6. 2 2020 - provedena nekrektomie v celkové anestézii, podávány transfuze plasmy, poté opakovaně plastické operace s přenosy kůže. Jizvy na stehnech po popáleninách v celé ploše stehen a v předkolení vlevo po odebrání štěpů jsou zřetelné, s mírně omezenou hybností, ale bez významné retrakce. Po rozsáhlých popáleninách udává poruchy čítí a křečové stavy stehen vyzařujících do lýtek – provokuje zátěž, přetrvávání v jedné pozici, nemůže dlouho stát, vliv mají i meteorologické změny.
31. Komise konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou byl stav po rozsáhlých popáleninách. Komise ve shodě s posudkovým závěrem lékaře v námitkovém řízení hodnotila dle rozhodující příčiny s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti dle zdravotního postižení uvedeného v kapitole XV, oddílu C, položce 1b přílohy k vyhlášce, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 % (procentní rozmezí 20-30 %). Jedná se sice o stav po popálení více částí těla vyššího stupně, ale následné funkční postižení po uplynutí 4 let od úrazu a operací je lehčího stupně, blíží se spíše položce 1a. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Reziduální postižení je lehkého stupně, při vhodném pracovním zařazení (ke kterému také díky rekvalifikaci – absolvování kurzu léčebné kosmetiky - směřuje) je předpoklad zvládnutí práce bez ulehčených podmínek. V anamnéze prodělané choroby, kde po ukončené léčbě bylo dosaženo stabilizace, nemají vliv na pracovní potenciál.
32. Žalobkyně dle závěrů PK MPSV proto k datu napadeného rozhodnutí nebyla invalidní.
33. Soud opakuje, že mu nepřísluší hodnotit posudek PK z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Posudky o zdravotním stavu jednotlivce hodnotí soud jako každý jiný důkaz (§ 77 odst. 2 s. ř. s.); jelikož je však posudek

posudkové komise v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, je kladen zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost [srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 25. 11. 2003, čj. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS; ze dne 11. 10. 2013, čj. 4 Ads 42/2013-43; či ze dne 8. 7. 2015, čj. 10 Ads 116/2014-46].

34. Požadavky na kvalitativní stránku posudků jsou stanoveny judikaturou NSS, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, čj. 8 Ads 138/2017-40, k tomu tento soud uvedl, že: „*Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesné formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, čj. 4 Ads 19/2009-38).*“
35. Soud shledal, že soudem vyžádaný posudek splňuje požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobkyně nebyla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. PK MPSV objektivně a přesvědčivě zdůvodnila své závěry při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Komise rozhodovala v řádném složení, kromě předsedkyně komise - posudkové lékařky - byla členkou též posudková lékařka, která je odborníkem v oblasti interního lékařství. PK MPSV přitom měla k dispozici dostatek relevantní zdravotní dokumentace žalobkyně. Námitka nesprávně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně proto není důvodná.
36. Pokud žalobkyně dále namítla, že správní orgány si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí, zůstala tato námitka zcela obecná; žalobkyně neuvedla, natož nedoložila – a to ani v průběhu řízení o žalobě – které podklady, resp. lékařské nálezy, měly být ještě hodnoceny a vzaty v úvahu při posuzování jejího zdravotního stavu, či které podklady zpochybňují závěry posudkových lékařů ve správním řízení. Podklady, které žalobkyně doložila v průběhu námitkového řízení přitom zohledněny byly, což vyplývá z výčtu podkladové dokumentace v posudcích lékaře v námitkovém řízení a komise, z těchto podkladů (viz bod 3 výše) vyplynulo, že vyšetřením EMG nebylo potvrzeno podezření na syndrom karpálních tunelů, na které byla vystavená žádanka, z obsahu posudku komise pak vyplynulo, že dočasná pracovní neschopnost vystavená pro úponové syndromy s bolestmi rukou a bolestí páteře byla žalobkyni ukončena v březnu 2025, při ukončení neschopenky díky klidovému režimu byl již nález modický věku a habitu - hodnoceno jako krátkodobé onemocnění. V žalobě doložený předchozí posudek MUDr. M. ze dne 9. 2. 2021, kterým byl v minulosti konstatován pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 40 % a vznik invalidity I. stupně ke dni 24. 2. 2020, přitom neměl na danou věc žádný vliv, neboť tento posudek hodnotil zdravotní stav, resp. pokles pracovní schopnosti žalobkyně v minulosti a měl omezenou platnost do dne stanovené KLP, na které měl IPZS hodnotit další vývoj zdravotního stavu, resp. poklesu pracovního potenciálu žalobkyně. Žalovaná, resp. lékaři IPZS v I. a ve II. stupni správního řízení, jakož ani PK MPSV, nebyli tímto posudkem nijak vázáni, a skutečnost, že dospěli k odlišným závěrům po uplynutí značné doby (4 let) podrobně a srozumitelně vysvětlili.

37. K tomu soud upozorňuje na skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 12. 12. 2024, žalobkyně podala své námitky dne 15. 1. 2025 a napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 15. 5. 2025. Takto vymezený časový rámec průběhu správního řízení dle názoru soudu žalobkyni poskytoval dostatečný prostor doplňovat podklady pro vydání rozhodnutí o její žádosti, ze spisu ovšem neplyne, že by žalobkyně doplnila další podklady, z nichž by vyplývaly skutečnosti týkající se zdravotního stavu žalobkyně nebo jeho funkčních důsledků, které by byly významné pro posudkový závěr.
38. Z posudku PK je zřejmé, že PK MPSV hodnotila veškerou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici a vycházela též z vlastního vyšetření žalobkyně při jednání komise dne 24. 9. 2025, které bylo provedeno odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. Z těchto podkladů pak bylo zjištěno, že rozhodující příčinou obtíží žalobkyně je popáleninový stav, který žalobkyně utrpěla v důsledku úrazu ohněm, s lehkým funkčním postižením. PK MPSV závěry ve svém posudku uvedla stejně formulovanou příčinu i její zařazení pod příslušnou položku, jako uvedl lékař IPZS v posudku vypracovaném pro účely námitkového řízení, a potvrdila tak jeho správnost. Pokud jde o stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, komise přezkoumatelným způsobem odůvodnila, proč nebylo možné zařadit pod jinou kapitolu či položku.
39. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku PK, jedná se o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je co do závěru o invaliditě v souladu s předchozími dvěma závěry posudkových lékařů v daném řízení, byť byla v I. stupni správního řízení odlišně stanovena rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Odůvodnění posudku PK přitom poskytuje odpovědi na všechny vznesené námitky žalobkyně v žalobě, týkající se jejího zdravotního stavu. Soud neshledal potřebu provádět další dokazování, a žalobkyně jiné návrhy na dokazování nevznesla, žádné jiné důkazy, které by mohly závěry tohoto posudku zpochybnit, nepředložila a ani jinak nevyplývaly z předložených správních spisů.
40. Žalobkyně též namítla, že správní orgán postupoval v rozporu s § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu. Obecné odkazy na porušení citovaných ustanovení však nijak konkrétně neodůvodnila, a proto se tímto tvrzením nemohl soud podrobněji zabývat. Žalobkyně je povinna vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči ní dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinna ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58).
41. Přestože soud nijak nezlehčuje zdravotní obtíže žalobkyně ani jejich subjektivní vnímání žalobkyní, musí zopakovat, že pouhý nesouhlas žalobkyně s posouzením rozhodujících důkazů v řízení o její žádosti – posudek I. a II. stupně, které se co do závěru o invaliditě shodují s posouzením PK MPSV, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná se v něm jasně opírá o posudkové závěry posudkové lékařky v námitkovém řízení, které není oprávněna jakkoliv medicínsky přehodnocovat ani zpochybňovat.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

43. Právo na náhradu nákladů řízení se obecně řídí podle pravidla procesního úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Ve věcech důchodového pojištění však toto pravidlo výslovně vylučuje § 60 odst. 2 s. ř. s., podle kterého *[u]stanovení odstavce 1 neplatí, mělo-li by být právo přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění*. Jinak řečeno, správní orgán ve věcech důchodového pojištění nemá nárok na náhradu nákladů řízení podle tohoto ustanovení ani tehdy, je-li v řízení procesně úspěšný. O náhradě nákladů řízení proto soud rozhodl podle § 60 odst. 2 s. ř. s. tak, jak je uvedeno ve výrocích II. a III. shora.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. října 2025

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně